

KIÁLTÓ SZÓ

14. évfolyam, 8. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2026. február 22.

Evangelium

...”parancsot adok nektek... ahogyan én szerettelek titeket”... (Jn 13,31-33a.34-35)

Júdás bűnt követett el. Elárulta az igaz Istent. Ez Júdás számára hátrány. Az üdvösségtörténet szempontjából azonban nem érdekes. Mert az Isten tervét semmi nem tudja megállítani. Sem egy tagadás, sem egy hitvallás.

Az agapé nem érzés vagy parancs a szó szoros értelmében, és nem is erény. Az Agape egy esemény: Isten szeret minket. Az agapé nem abból áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem ahogy János mondja: „mert ő előbb szeretett minket” (1Jn 4,19). Milyen parancs az, ha szeretnek, figyelnek ránk, meggyógyítanak, azonnal süteményt viszünk cserébe vagy pénzt adunk, vagy virágot és csokoládét veszünk? Valahogy meg kellene hálálni, köszönni azt a sok jót, amit kaptunk. Ki parancsolja ezt nekünk? A lelkiismeretünk! Isten irgalma, jósága mellett a lelkiismeret parancsoló, hálátadó, köszönő szava nem lehet el észrevétlenül.

Valójában Isten szava nem egy olyan szó, amely azt mondja: „meg kell tenned ezt vagy azt”, hanem egy olyan szó, amely kéri, követeli, hogy tedd meg a jót.

A törvény fény, amely megmutatja, mennyire piszkos a szoba, és nem seprű, amely kitakarít. Ahhoz kedv kell, beállítottság, igény. A törvény mellé, a parancs mellé, a fény mellé a te kezedre is szükség van.

Letartóztatásának előestéjén Jézus „új parancsot” adott tanítványainak: szeressétek egymást. Ez nem volt vadonatúj parancsolt.

A Leviták 19,18 megállapította, hogy a zsidóknak úgy kell szeretniük felebarátaikat, ahogyan önmagukat (amihez Jézus hozzáadta az ellenség szeretetének köve-

telményét – Máté 5,43-48). Tehát mi volt az új Jézus parancsában? Úgy szeressék egymást, ahogy Ő szerette őket.

Isten mértékegysége a mértéktelenség. Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket.

A szeretet prototípusa határtalan, és a vele szemben támasztott követelmények is korlátlanok. Az Úr nem szabja ki, méri ki, vagy le szeretetét, a mi szeretetünket sem.

A tanítványok, akik hallják ezt a parancsot, nagyon megzavarodnak, és elképednek az Úr parancsán. Soha nem álmodtak ilyesmiről. Arra tanították őket, hogy tehetségüket, tulajdonságaikat és képességeiket használják fel mindig, ha szükség van rá.

Úgy szeressétek egymást, mint ahogyan az Isten szeret titeket. Ha Jézus nem ezt a mércét kérné tőlünk, akkor nem szeretne minket, hanem lenézne. Ti csak emberek vagytok, nem tudtok többet tenni, mint akik vagytok. Jézus meghív bennünket, hogy istenek legyünk. Kinézi belőlünk, hogy tudunk azok lenni. Jézus nem úgy szeret, hogy kiszolgálja igényünket, hanem felnőttnek nézve elvárásokat támaszt felénk. Nemcsak lehajol hozzánk, szánalmas kis emberekhez, hanem magához emel. Akarja, hogy többek legyünk.

1924-ben expedíció indult a Mount Everest meghódítására. A csapat két tagja nem jutott fel a csúcsra, és soha nem is tért vissza. Valahol az óriási hegyek bőrtöne lett a sírjuk.

Az expedícióról visszatérve egyik társuk egy londoni találkozón tartott megemlékező beszédet: az Everestet megpróbáltuk egyszer meghódítani, de nem sikerült. Másodszor is nekifogtunk, de újra alul maradtunk, és legyőzött minket. De Everest, szeretném, ha tudnád, meg fogunk hó-

dítani, mert te már nem nőhetsz nagyobbra, de mi igen!

Nekünk még van hova fejlődni, hitben, reményben, szeretetben. Nem is hová, hanem kihez. Jézus a mérce, ahogyan én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.

G.F.

Bogaras öregasszony

Az idősek otthonában egy öregasszony éjjeliszekrényén ezt a levelet találták a halálát követő napon. A részlegen öt gondozó fiatal ápolónőnek volt címezve.

„Mit látsz te, aki gondozol engem? Kit látsz, amikor rám nézel? Mire gondolsz, amikor elémész? És miket mondasz, amikor rólam beszélsz?

Legtöbbször egy bogaras, kissé bolond öregasszonyt látsz, akinek már nem teljesen tiszta az elméje, tekintete elréved, nyáladzik, amikor eszik, és sosem válaszol, amikor kellene. Állandóan elhagyja a cipőjét, a harisnyáját, aki szelíden vagy morogva enged, hogy úgy csináld a dolgokat, ahogy akarod, a fürdést, az ételleket, hogy jobban teljenek a hosszú, szürke hétköznapiak.

Ez az, amit látsz.

Akkor most nyisd ki a szemed! Ez nem én vagyok.

Elmondom neked, ki vagyok én.

Legkisebb vagyok tíz gyermek közül. Szülők, fivérek és nővérek, mind szeretők egymást.

Nyughatatlan, álmodozó tizenhat éves lány voltam, aki hamarosan megismerte élete szerelmét.

Húsz évesen házasodtam.

A szívem ma is nagyot dobban a boldogságtól, ha visszagondolok az aznap kitűzött célokra.

Huszonöt évesen már volt egy kicsi fiam, akinek arra volt szüksége, hogy házat építsünk.

Harminc éves asszony voltam, a fiam gyorsan gyarapodott, a ket-

tőnk közti kötelék erőssé, tartóssá vált.

Negyven éves koromban tudatosult bennem, hamarosan el fog költözni. De az én emberem ott vigyázott rám, az oldalamon.

Ötven lettem, s körülöttem újra gyerekek játszottak.

Újra ott voltunk, gyerekekkel, én és akit oly nagyon szerettem.

Majd elérkeztek a borús napok. A férjem meghalt. Félelemtől reszketve tekintettem a jövőbe, a gyerekeket már teljesen lekötötte a sajátjaik nevelése.

Visszagondoltam az elmúlt évekre, a szerelemre, melyet megismertem. Már öreg vagyok. A természet kegyetlen, örületként adja az öregség terhét. A testem cserbenhagy, a szépségem, az erőm elhagy. A hajlott kor érkezével ott, ahol addig szív dobogott, lassanként már csak egy darab kő maradt.

Ám ebben a roskatag várban ottmaradt a fiatal lány, akinek öreg szíve mindig egyre nagyobbá válik. Emlékszem az örömekre, a fájdalmakra, s újra átélem az életemet, melyet oly nagyon szeretek.

Visszagondolok a túl rövid, túl gyorsan tovaszállt évekre, s elfogadom a kérlelhetetlen valóságot, hogy itt semmi sem tart örökké.

Tehát nyisd ki a szemed, te, aki engem gondozol, s ne a bogaras öregasszonyt lásd... Nézz meg jobban, s akkor majd meglátsz engem is."

Hány arcot, szempárt, kezét látunk nap mint nap? Mit nézünk rajtuk? A ráncokat, a barátságatlanságot, a zordságot, a kételyeket. S ha megtanulnánk meglátni az álmokat, a szívdobbanásokat, a gyakran szánt szándékkal elrejtett szerelmeket?

N.-né

Betűkavarodás

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: „**Legyen a ti beszédek: igen, igen, nem, nem; ami ezeknél több, az a gonosztól van.**” (Mt 5,37)

Az egyik, február 22. és március 1. közötti evangélium rövid részletének betűi kissé összekavarodtak; ABC sorrendbe rendeződtek:

„S a befhllő egy aghn lósz: Ez az én eeerszt afim, abeikn deekmv eikl, őt aaaghklosst.”

A helyes válaszokat (a bibliai idézetet és a bibliai vers számát) névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A **Létige** segít! A helyes megfejtők között egy csokoládét sorsolunk ki. A nyertes nevét a március 8-i számban közöljük.

A február 8-i játék nyertese: **Kéri Györgyné** volt.

Sz.A.

Hirdetések

- Nagyböjt péntekéin a kereszttút imádkozása a reggeli mise előtt ¼ 7-kor kezdődik
- A következő vasárnap első vasárnap lesz, a délelőtti mise végén imádkozzuk a Jézus Szíve litániát.

P.Gy.

Anyakönyvi hírek

Temetés:

†Gyuris Lajosné sz.: Gábor Mária Magdolnát életének 85. évében február 13-án a kiskundorozsmai temetőben utolsó útjára kísértük.

P.Gy.

Jól döntök?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: c). torinói lepel

A három szöggel való keresztre feszítés motívuma először 1149-ben Brüsszelben tűnt föl egy keresztelőmedencén. A képzőművészetben a 13. században terjedt el, minden bizonnyal a torinói halotti lepel hatására.

Új kérdésünk: Hazánkban hány templom van szentelve Gyertyaszentelő Boldogasszony tiszteletére?

a) kettő

b) négy

c) hat

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy csokoládét sorsolunk ki. A szerencsés nyertes nevét a március 8-i számban közöljük.

A február 8-i rejtvény nyertese: **Horváth Erzsébet** volt.

G.F.

Létige

22. v.: Ter 2,7-9; 3,1-7; Zs

50; Róm 5,12-19; Mt 4,1-11

23. h.: Lev 19,1-2.11-18; Zs

18B; Mt 25,31-46

24. k.: ApCsel 1,15-17.20-26; Zs

112; Jn 15,9-17

25. sz.: Jón 3,1-10; Zs 50; Lk

11,29-32

26. cs.: Eszt 4,17 n.p.r.aa-bb.gg-

hh; Zs 137; Mt 7,7-12

27. p.: Ez 18,21-28; Zs 129; Mt

5,20-26

28. sz.: MTörv 26,16-19; Zs 118,1-

8; Mt 5,43-48

1. v.: Ter 12,1-4a; Zs 32; 2Tim

1,8b-10; Mt 17,1-9

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,

Szent János tér 6.

tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159

email: dorozsmaiplebania@gmail.com

web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfo - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP- Plébánia: 11735036-20051895

Sztriha Kálmán Alapítvány:

11735005-20545747

OTP számla - „Az oltárok felújítására”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Dudásné Siklósi Bernadett (D.S.B.), Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L.-né), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagyné Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (Sz. J. - tördelés), Szalkai Attila (Sz. A. - tördelés)